

[Gustav Pedersen.]

men som jeg for mit Vedkommende vil mene havde en vis Vægt, idet den var underskrevet af 3 138 af Menighedens Medlemmer. Ikke desto mindre blev Mindretallets Kandidat udnævnt, og det er overordentlig svært for Befolkningen at finde en Linie i saadanne Afgørelser. Der var denne Gang den Udvej, at hvis man udnævnte Flertallets Kandidat, som havde været Kapellan i Sognet i 10 Aar, havde man kunnet imødekomme Mindretallets Anskuelser ved at give deres Kandidat Kapellanpladsen, hvad der havde været baade rimeligt og naturligt. Nu gik man imidlertid igen den anden Vej og udnævnte Mindretallets Kandidat, til Trods for, at der i Befolkningen var almindelig Tilslutning til den Repræsentant, der var indstillet som Nr. 1; han havde absolut det langt overvejende Flertal af Menigheden bag sig.

Jeg har nævnt Sagen, fordi jeg synes, at selv om Ministeren juridisk har Ret til at foretage en Udnævnelse som den, jeg har omtalt, burde det være saaledes, at der toges et vist Hensyn til Flertallet, for saa vidt ikke ganske særlige Forhold gør sig gældende. Der var intet i denne Sag, som gjorde det paakrævet at sætte Flertallets Indstilling til Side. Flertallets Forslag drejede sig, som jeg allerede har nævnt, om at udnævne en Mand, som havde været Kapellan i Sognet i 10 Aar. Han var ældre end den Mand, der tidligere blev udnævnt paa Trods af Flertallets Indstilling. Det er Forhold af denne Art, som gør, at Befolkningen undertiden faar den Opfattelse, at det mere er Prestigehensyn eller særlig aggressive Krav fra et Mindretal, der præger Udnævnelsen, end Hensynet til Menighedernes Ønsker, og jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister at overveje, om det ikke vil være mere i Overensstemmelse med det, der skal foregaa i en saadan Situation, at tage et ligeligt Hensyn til de forskellige Interesser i Sognet.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Forsvarsminister. Det drejer sig om en Sag vedrørende Udnævnelsen af en Indkøbsleder paa Orlogsværftet. Naar jeg nævner Sagen, skyldes det ikke saa meget den særlige Udnævnelse, der er Tale om, som de Principper, der ligger til Grund for den. Der blev for nogen Tid siden averteret efter en Indkøbsleder, hvis Løn skulde ligge omkring 6 000 Kr. om Aaret. Det kunde altsaa ikke være en erfaren Forretningsmand, man var ude efter, for jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister vil være enig med mig i, at man

ikke vil være i Stand til at finde en Forretningsmand, der har Erfaring i at disponere, og som har vist sig at kunne disponere dygtigt og godt, for 6 000 Kr. Selv om Handelen har været ude for visse Vanskeligheder i de senere Aar, tror jeg, at enhver handelskyndig vil give mig Ret i, at en Mand, der egner sig til at være Indkøbsleder, og som har dokumenteret det ved sit Arbejde i Praksis, ikke findes paa Markedet for 6 000 Kr. Det var altsaa, hvad der for øvrigt ogsaa senere fremgik af Placeringen, en Funktionærstilling, der var Tale om. Derefter er Spørgsmaalet, om det er rimeligt at forbigaa et meget stort Antal Funktionærer, der er kendt med Arbejdet inden for Virksomheden, og som i hvert Fald teknisk set har lige saa gode Forudsætninger for at kunne udfylde den paagældende Stilling som en Mand, man alligevel først skal prøve i Pladsen. Den paagældende var jo ikke en særlig branchekyndig Mand paa det Omraade, der var Tale om; det var ikke en Mand, som man paa Forhaand vidste havde Indkøbs erfaring inden for det Felt, hvor der skulde købes. Han havde en Eksamen, ganske vist, men der er vel ingen, der vil paastaa, at Spørgsmaalet om Eksamen er et særlig aktuelt Spørgsmaal, naar det drejer sig om at finde en Mand, der specielt skal have Forstand paa Indkøb af en større eller mindre Gruppe af Varer.

Naar jeg har nævnt denne Sag, er det, fordi den i Virkeligheden staar i Forbindelse med Kaar, som efterhaanden bliver utaalelige for en stor Gruppe af de Tjenestemænd og Funktionærer, der arbejder i det, man kalder Kontoristgruppen, altsaa som Kontorister, Kontorassistenter og saakaldte Kontorfuldmægtige eller Assistentter. Det er jo saadan, at disse Mennesker normalt rekrutteres blandt de unge, der møder med en særdeles god Uddannelse. Hvis man ser de Annoncer, der Tid efter anden kommer frem i Dagspressen, vil man se, at man afkræver dem, der skal ind som Elever eller Aspiranter til disse Stillinger, en overordentlig god Uddannelse. De skal derudover, hvis de kommer ind i en ung Alder, have en Række Elevaar til en forholdsvis beskeden Løn, og endvidere kan Aspiranter, hvis de er heldige, efter mange Aars Arbejde, naar de er 24 Aar, blive Kontorister, hvor de faar en Grundløn paa 1 500 Kr. om Aaret eller 125 Kr. pr. Maaned plus Tillæg. Derfra avancerer de saa med 10 Kr. pr. Maaned hvert andet Aar, indtil de efter 12 Aars Ansættelse har 185 Kr. pr. Maaned plus Tillæg. Der er en